ד: הלוקח עובר חמורו פרק ראשון בכורות

ולדורות מנלן אמר קרא [1] והיו לי הלוים והיו בהווייתן יהו וממאי דבשה אמר רב חסדא נאמר [2] כסף לדורות ונאמר [3] שה לדורות מה כסף האמור לדורות בו פדו לדורות בו פדו לאותה שעה אף שה האמור לדורות בו פדו לדורות בו פדו באותה שעה מה לכסף שכן פודין בו הקדשות ומעשר שני אלא אמר קרא [4] אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה מה בכור אדם לא חלקת בין לדורות בין לאותה שעה בכסף אף בהמה טמאה [א] לא תחלוק בו בין לדורות בין לאותה שעה בשה אמר ר' חנינא שה אחד של בן לוי פטר כמה פטרי חמורים מישראל אמר אביי תדע [ב] שהרי מנה הכתוב עודפים באדם ולא מנה עודפין בבהמה ממאי דילמא לא הוי נפישי להו בהמות טובא לא ס"ד דכתיב [5] ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד דילמא אפילו הכי פשוטים דלוים הוו קיימי לבהדי בכורי ישראל אמר קרא [1] ואת בהמת הלוים תחת בהמתם בהמה אחת תחת בהמות הרבה ואימא [6] בהמה רבה א"כ ליכתוב קרא או בהמה תחת בהמה או בהמתם תחת בהמתם מאי בהמת תחת בהמתם ש"מ חד פטר טובא אמר רבא אף אנן נמי תנינא [ג] [2] ופודה בו פעמים הרבה ור' חנינא טעמא דמתני' מפרש והכי קאמר מאי טעמא פודה בו פעמים הרבה משום דשה אחד של בן לוי פוטר כמה פטרי חמורים של ישראל איתמר ר' יוחנן אמר קדשו בכורות במדבר וריש לקיש אמר לא קדשו בכורות במדבר ר' יוחנן אמר קדשו בכורות במדבר דרחמנא אמר ליקדשו כדכתיב [7] קדש לי כל בכור וריש לקיש אמר לא קדשו בכורות במדבר מדכתיב [8] והיה כי יביאך וכתיב בתריה והעברת מכלל דמעיקרא לא קדוש איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש [ד] עד שלא הוקם המשכן היו במות מותרות ועבודה בבכורות אמר ליה באותן שיצאו ממצרים הכי נמי מסתברא דאי לא תימא הכי בן שנה בר מיעבד עבודה הוא ודקארי לה מאי קארי לה הכי קא קשיא ליה אי אמרת בשלמא דלא פסיק קדושתייהו הנך דמעיקרא נמי לא פקעא קדושתייהו אלא אי אמרת דפסק קדושתייהו הנך דמעיקרא נמי פקעא ליה קדושתייהו ואידך דקדוש קדוש דלא קדוש לא קדוש איתיביה [ה] אותו היום שהוקם המשכן קרבו להם בישראל נדרים ונדבות חטאות ואשמות בכורות ומעשרות הכי נמי באותן שיצאו ממצרים ומינה אותו היום הוא דקרוב מיכן ואילך לא קרוב איכא דאמרי איתיביה ריש לקיש לר' יוחנן אותו היום שהוקם המשכן קרבו להם ישראל נדרים ונדבות חטאות ואשמות בכורות ומעשרות אותו היום אין מיכן ואילך לא אימא מאותו היום ואילך ומאי קמשמע לן מאותו היום אין מעיקרא לא [ג] אלמא חובות בבמה לא קרוב תא שמע נמצאת אתה אומר בשלשה מקומות קדשו בכורות לישראל במצרים ובמדבר ובכניסתן ישראל [7] לארץ במצרים מהו אומר [9] קדש לי כל בכור במדבר הוא אומר [10] כי לי כל בכור בבני ישראל בכניסתם לארץ הוא אומר והיה כי יביאך והעברת אמר רב נחמן בר יצחק בשלשה מקומות הוזהרו על הבכורות ליקדש ולא קדשו ובמצרים נמי לא קדוש הא קאמרי' דקדוש ה"ק מהן קדשו ומהן לא קדשו ומתקיף לה רב פפא ובמדבר לא קדשו והכתיב [11] פקוד כל בכור זכר לבני ישראל אלא אי איתמר הכי איתמר רבי יוחנן אמר קדשו ולא פסקו וריש לקיש אמר קדשו ופסקו

מה לכסף שכן פודין בו הקדש ומעשר שני. פע"ג דהקדש נפדה בשה [ט] וכל דבר חוץ מעבד וקרקע ושטר כלאמרינן בפ' יש בכור (לקמן דף נא.) היינו מטעם ששוה כסף לכסף ולא מטעם שה אבל פטר חמור נפדה בשה כל דהו ובשאר בשויו כלאמר לקמן: **ופודה** בו פעמים הרבה. פ"ה אם חזר וקנאו מיד הכן אחר שנתנו לו חוזר ופודה בו פטר חמור אחר ור"ת מפרש דאפילו אם לא נתן לו אלא שה אח